ECLI:LV:RIRT:2019:0311.1A33042918.2.S

Lietas Nr.1A33042918
Lietas arhīva Nr. 1A-0208-19/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Sigulda 2019.gada 11.martā

Rīgas rajona tiesa: tiesnese Vineta Mazure
rakstveida procesā izskatīja iesniedzējas SIA "Auto 26" sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2018.gada 12.septembra lēmumu Nr.20/3/3-1349, un

konstatēja
APRAKSTOŠĀ DAĻA

[1] no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2018.gada 5.jūnijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja fotoradaru nodaļa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.GA11094775, kurā norādīja, ka 2018.gada 24.maijā plkst.16:18 transportlīdzeklis TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ tika vadīts /adrese/ ar ātrumu 83 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar braukšanas ātruma mērīšanas iekārtu GATSO RT4 (sērijas Nr. 15-46-039-579), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h, ja transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir lielāks par 80 km/h. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu, ir 137 km/h. Transportlīdzekļa vadītājs atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza par 30 km/h.

[1.1] 2018.gada 5.jūnijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja fotoradaru nodaļa saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 274.pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otro un trešo daļu pieņēma lēmumu Nr.GA11094775, ar kuru transportlīdzekļa TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ turētājam par LAPK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu piemēroja naudas sodu 80 *euro*.

[2] Valsts policijā 2018.gada 8.jūnijā elektroniski (bez elektroniskā paraksta) saņemta SIA "Auto 26" izpilddirektora /pers. C/ sūdzība (reģistrācijas Nr.17415) par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja fotoradaru nodaļas pieņemtiem lēmumiem vairākās administratīvo pārkāpumu lietās, kurās pārkāpumi veikti ar SIA "Auto 26" turējumā esošajiem transportlīdzekļiem TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Minētie transportlīdzekļi laika posmā no 2018.gada 24.aprīļa līdz 2018.gada 1.jūnijam plkst.23:30 atradās lietošanā pie /pers. E/ un /pers. F/.

Ņemot vērā, ka laika posmā, kad fiksēti pārkāpumi, transportlīdzekļi TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ nav atradušies SIA "Auto 26" rīcībā, sūdzības iesniedzējs lūdz anulēt SIA "Auto 26" piespriestos sodus. Sūdzībai pievienota 2016.gada 2.janvāra pilnvara Nr.24 un divdesmit viens administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums.

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldē 2018.gada 11.jūnijā saņemts minētās sūdzības oriģināls bez pielikumiem.

[3] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk – iestāde) 2018.gada 12.septembra lēmumu Nr.20/3/3-1349 Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja fotoradaru nodaļas 2018.gada 5.jūnija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.GA11094775 atstāts negrozīts, bet SIA "AUTO 26" sūdzība noraidīta.

[3.1] Iestāde secinājusi, ka ātruma kontroles mērierīcei GATSO RT4 (sērijas Nr. 15-46-039-579) ir veikta verifikācija, kuras faktisko derīgumu apliecina Latvijas nacionālā metroloģijas centra izsniegtais pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E0979V17, kurā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu no 2017.gada 23.oktobra līdz 2018.gada 22.oktobrim.

2018.gada 24.maijā plkst.16:18 transportlīdzekļa TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ braukšanas ātrums /adrese/ fiksēts ar ātruma kontroles mērierīci GATSO RT4 (sērijas Nr.15-46-039-579), kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Mērījums veikts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli, un transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, līdz ar to atzīstams pat leģitīmu un faktiskajiem apstākļiem atbilstošu.

Pamatojoties uz ātruma mērīšanas sistēmas GATSO (fotoradara) tehniskajiem parametriem, ātruma mērīšanas sistēma GATSO nepārtraukti mēra ātrumu un virzienu katram garāmbraucošam transportlīdzeklim. Pēc sistēmas instalēšanas, katrai braukšanas joslai tiek noteikta konkrēta ātruma kontroles līnija. Transportlīdzeklis, kurš pārsniedz konkrētajā vietā atjauto braukšanas ātrumu, tiek fiksēts fotoattēlā brīdī, kad tas šķērso ātruma kontroles līniju. Katrs ātruma mērīšanas sistēmas GATSO fiksētais attēls satur datu joslu ar faktisko un attiecīgo pierādījumu informāciju. Datu joslā par fiksēto pārkāpumu tiek norādīts - fiksētā pārkāpuma izdarīšanas datums un laiks, braukšanas josla, fiksētais transportlīdzekļa braukšanas ātrums un braukšanas virziens. Attēla datu josla norāda datus tikai par braukšanas joslu, kurā fiksēts izdarīts pārkāpums.

Lai nepieļautu prettiesisku lēmumu pieņemšanu un pārkāpumu neizdarījušas personas sodīšanu, pirms administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma

pieņemšanas, lai precīzi un nekļūdīgi noteiktu transportlīdzekli, kurš ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, pamatojoties uz ātruma mērīšanas sistēmas instalēšanas datiem, tiek noteikts, kurš transportlīdzeklis ātruma mērīšanas sistēmas fiksētajā fotoattēlā šķērso ātruma kontroles līniju, kā arī tiek veikta attēla datu joslas informācijas pārbaude.

Saskaņā ar stacionārās ātruma mērīšanas iekārtas GATSO mērījumu vietas pasi Nr.060/16 atļautais braukšanas ātrums administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā – /adrese/, ir 50 km/h. Konkrētajā vietā stacionārā ātruma mērīšanas iekārta GATSO RT4 nepārtraukti mēra ātrumu transportlīdzekļiem abos satiksmes virzienos vienlaicīgi četrās braukšanas joslās.

Ātruma mērīšanas sistēmas GATSO fiksētā attēla datu joslā norādīts, ka atļautā braukšanas ātruma pārkāpums fiksēts 2018.gada 24.maijā plkst.16:18 transportlīdzeklim, kurš attālinās no ātruma mērīšanas iekārtas pa otro braukšanas joslu (skaitot no ātruma mērīšanas iekārtas). Konkrētajā gadījumā kontrolei noteiktajā vietā atrodas transportlīdzeklis ??Y??? AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas attālinās no ātruma mērīšanas iekārtas pa otro braukšanas joslu (skaitot no ātruma mērīšanas iekārtas).

[3.2] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas Nr.GA11094775 materiālus, iestāde secinājusi, ka ar administratīvā pārkāpuma lietā nostiprinātiem pierādījumiem ir apstiprināts, ka braukšanas ātruma mērīšanas iekārtas GATSO RT4 (sērijas Nr.15-46-039-579) 2018.gada 24.maijā plkst.16:18 /adrese/ fiksētais ātrums 80 km/h (ņemot vērā iekārtas kļūdu ekspluatācijas režīmā), bija transportlīdzeklim ??Y??? AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, tādējādi pārkāpjot maksimāli atļauto braukšanas ātrumu par 30 km/h.

[3.3] Konstatējusi, ka sūdzības iesniedzējs lūdz SIA "AUTO 26" adresēto lēmumu Nr.GA11094775 piemērot nomniekam, bet nav norādījuši, kuram nomniekam piemērojams sods, jo sūdzībā paskaidrots, ka SIA "AUTO 26" sniedza autonomas pakalpojumus /pers. E/ un /pers. F/, kuri saņēma lietošanā automašīnas: ??Y??? AURIS ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ un ??Y??? AURIS ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

[3.4] Izvērtējot sūdzībai pievienoto automobiļa nomas līgumu Nr.2018/04-24/6A, iestāde secinājusi, ka transportlīdzekli ??Y??? AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ no 2018.gada 24.aprīļa plkst.17:00 līdz 2018.gada 7.jūnijam iznomāja /pers. E/, dzimis /dzimšanas datums/, vadītāja apliecības Nr./apliecības numurs/.

Izvērtējot minēto un Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta vienpadsmitā daļā noteikto, iestāde secinājusi, ka SIA "AUTO 26" nav norādījusi transportlīdzekļa vadītāja dzīvesvietas adresi un vadītāja apliecības izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti.

Pārbaudot vadītāja apliecību paraugus tīmekļa vietnē https://ec.europa.eu/transport/road safetv/topics/driving-licence/models lv un salīdzinot ar SIA "AUTO 26" iesniegto /pers. E/ vadītāja apliecības kopiju, iestāde secinājusi, ka iesniegtais vadītāja apliecības formāts neatbilst standartam, kā arī nav skaidrs, kas tas ir par dokumentu.

[3.5] Izvērtējot sūdzībā ietverto informāciju un tai pievienotos pierādījumus, iestāde konstatējusi, ka SIA "AUTO 26" iesniegtie dokumenti nepierāda, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekli ??Y??? AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ vadīja tieši /pers. E/, kā arī ir pamatotas šaubas par minētās personas uzrādītā dokumenta nozīmi.

[4] Par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2018.gada 12.septembra lēmumu Nr.20/3/3-1349 SIA "Auto 26" iesniegusi sūdzību, lūgusi tiesu atcelt lēmumus administratīvo pārkāpumu lietā Nr.GA11099408, un izbeigt lietu, un anulēt piespriestos naudas sodus.

[4.1] Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka nomas līgumu 6.punktā ir noteikts, ka iznomāto automašīnu drīkst vadīt tikai līgumā norādītā persona. Jebkurš cits papildus transporta līdzekļa vadītājs ir jāsaskaņo ar iznomātāju un jānorāda līgumā. Tas izrietoši nozīmē, ka transporta līdzekli nedrīkst lietot līgumā nenorādīta persona. Kā redzams līgumos, tad nevienai citai papildus personai bez pašiem nomniekiem nav ticis atļauts vadīt iznomātāja iznomātās automašīnas. Tas nozīmē, ka iznomātājs ir veicis no tā saprātīgi sagaidāmās darbības, lai pierādītu, kura persona ir bijusi transporta līdzekļa vadītājs, izdarot pārkāpumus, kurus ir fiksējuši fotoradari.

[4.2] Uzskata, ka iestāde pati netieši norāda, ka ir identificējusi, kura persona ir vadījusi iznomātāja nomniekiem iznomātās nomas automašīnas atzīstot, ka daudzos gadījumos ar fotoradariem fiksēto pārkāpumu fotoattēlos vadot nomas automašīnas ir redzami nomnieki. Tādā gadījumā nav saprotams, kāpēc tik un tā sods ir piemērots iznomātājam.

[4.3] Sūdzības iesniedzējas ieskatā no iestādes argumentācijas izriet, ka sūdzības iesniedzējas automašīnas ir nonākušas svešu personu rīcībā, kas ir nomas līguma 6.punkta rupjš pārkāpums.

Norādījusi, ka nomas automašīnas sūdzības iesniedzējai izdevās atgūt no nomniekiem tikai pēc policijas iesaistīšanas, tādējādi jāsecina, ka automašīnas bija izgājušas no sūdzības iesniedzējas valdījuma citas personas prettiesisku darbību dēļ. Tas savukārt nozīmē, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta piektās daļas 1.punktu nav pamata sodus piemērot sūdzības iesniedzējam.

[4.4] Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka iestāde nav iedziļinājusies un nepamatoti nav ņēmusi vērā starp iznomātāju un nomniekiem noslēgto nomas līgumu saturā un būtībā. Nomas līgumi, kurus ar saviem parakstiem ir akceptējuši iznomātājs un abi nomnieki pierāda, ka iznomātājs attiecīgajā laika periodā bija nodevis nomas automašīnas nomnieku rīcībā/turējumā un saskaņā ar starp pusēm noslēgtā nomas līguma nosacījumiem, abi nomnieki nesa pilnu atbildību gan par nomas transportlīdzekļiem, gan par ar tiem veiktajiem pārkāpumiem.

Paskaidroja, ka nomnieki ne tikai neveica pilnu norēķinu par nomas pakalpojumu, bet arī ilgstoši pēc iznomātāja pieprasījuma neatgrieza nomas automašīnas iznomātājam.

2018.gada 1.jūnijā iznomātājs saņēma informāciju, ka iznomātās nomas automašīnas stāv pamestas stāvvietā Liepājā, Vecā ostmala pretim ēkai Nr.4. Pēc šīs informācijas saņemšanas iznomātājs uzrakstīja un nosūtīja Liepājas policijai iesniegumu lūdzot policijai veikt minētās vietas apskati un pārbaudīt, vai tur atrodas nomas automašīnas. Iznomātās automašīnas bija atstātas neaizslēgtas, aizdedzes atslēgas un dokumenti bija atstāti automašīnās, automašīnām bija radīti virsbūves un salona interjera bojājumi. Vietas un automašīnu apskate tika veikta tās dienas vakarā piedaloties iznomātāja darbiniekiem un Liepājas policijas pārstāvjiem. Tika izsaukta arī Liepājas kriminālpolicija, bet tā kā automašīnas bija atradušās, tad kriminālliета netika ierosināta. Pēc tam tika izsaukti Liepājas ceļu policijas darbinieki, kuri noformēja protokolu par konstatētajiem nomas automašīnas virsbūves bojājumiem. Tā kā automašīnu bojājumi netraucēja piedalīties ceļu satiksmē, tad automašīnas tika nogādātas Rīgā.

[4.5] Norādījusi, ka /pers. E/ ir identificējama un atrodama persona un darbojas kā valdes loceklis Latvijā reģistrētā uzņēmumā SIA "WIG" reģistrācijas Nr.40103583147, /adrese/.

[5] Tiesā saņemti iestādes paskaidrojumi par iesniegto sūdzību, kuros norādīts, ka iestāde sūdzību uzskata par nepamatotu, tādēļ lūdz to noraidīt.

[5.1] Paskaidrojusi, ka attiecībā par iesniedzēja tiesai adresētā sūdzībā norādīto argumentu, ka saskaņā ar nomas līguma noteikumiem transportlīdzekli drīkst lietot tikai līgumā norādītā persona un jebkurš cits papildus transportlīdzekļa vadītājs ir jāsaskaņo ar iznomātāju, iestāde uzskata, ka šajā gadījumā /pers. E/, kā transportlīdzekļa nomnieks, ir uzņēmies izpildīt tieši līguma saistības, kura nosacījumu neizpildes gadījumā, strīdi tiek risināti civiltiesiskajā kārtībā.

Norādījusi, ka pretēji iesniedzēja apgalvojumam, policija nav identificējusi, kura persona ir vadījusi transportlīdzekli.

Lēmumā ir minēts, ka daudzos gadījumos transportlīdzekli TOYOTA AURIS ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, nomas līguma darbības laikā vadījusi cita persona, nevis /pers. E/.

[5.2] Atsaukusies un citējusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.pantu, 22.pantu, un norādījusi, ka administratīvā atbildība ir konkrētas administratīvo pārkāpumu izdarījušas personas atbildība, līdz ar to viena persona uz līguma pamata nevar uzņemties citas personas iespējamo administratīvo atbildību.

[5.3] Pārliekot sodu konkrētai personai, jābūt pierādītai šīs personas vainai administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un, atbilstoši Ceļu satiksmes likuma (kas ir speciāls likums attiecībā pret LAPK) 43.^{6}panta normām, pierādīšanas slogs ir uzlikts transportlīdzekļa turētājam/īpašniekam, nevis Valsts policijai, proti, šāds pienākums noteikts Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta piektās daļas 2.punktā un Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta vienpadsmitajā daļā, ko arī citē sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā.

Norādījusi, ka Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}pantā ietvertais regulējums pēc būtības paredz nevis fakta legālo prezumpciju (pieņēmumu, ka īpašnieks (turētājs) vadījis transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī), bet gan pārliek pienākumu identificēt vainīgo personu no valsts institūcijām uz privātpersonu - attiecīgi transportlīdzekļa turētāju vai īpašnieku. Šāda sodu piemērošanas kārtība palīdz sasniegt vienu no administratīvā soda mērķiem - vispārējo pārkāpumu prevenciju un attur citas personas no pārkāpumu izdarīšanas (*Satversmes tiesas 2013.gada 28.marta sprieduma lietā Nr.2012-15-01 15.7., 18.3.1.punkts).*

[5.4] Iestāde norādījusi, ka saistībā ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atzinusi, ka šajā jomā Konvencijas dalībvalstis savos tiesību aktos var paredzēt ne tikai fakta legālo prezumpciju, bet pat transportlīdzekļa īpašnieka (turētāja) stingro atbildību jeb atbildību bez vainas. Šāda rīcība ir attaisnojama, lai paaugstinātu ceļu satiksmes drošības līmeni, lai automātiski fiksētie ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi nepaliktu nesodīti un lai pārkāpumu izmeklēšana un sodīšana par tiem neradītu pārmērīgu slogu valsts iestādēm (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2004.gada 19.oktobra lēmums lietā "Falk v The Netherlands").*

MOTĪVU DAĻA

[6] Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, iestādes paskaidrojumus par iesniegto sūdzību, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums atstājam negrozīts, iesniegtā sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[7] LAPK 289.^{6}panta septītā daļa noteic, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1}pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7.1] Tiesa atzīst, ka iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienoja Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2018.gada 12.septembra lēmuma Nr.20/3/3-1349 motivācijai.

[7.2] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzējas sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

[8] Lietā nav strīda par pārkāpuma izdarīšanas faktu, līdz ar to tiesa nepārbauda pierādījumus attiecībā uz pārkāpuma fiksēšanu un kvalificēšanu.

[8.1] Sūdzības iesniedzēja ir transportlīdzekļa turētāja.

[8.2] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tā nav persona, kura ir saucama pie administratīvās atbildības, jo transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja persona, kura bija noslēgusi auto nomas līgumu un iestādei bija jānoskaidro pārkāpuma izdarītājs.

[9] Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam, līdz ar to tiesa atzīst, ka iestāde ir rīkojusies tiesiski.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta piektās daļas 2.punkts noteic, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, šā panta otrajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja šā panta otrajā daļā minētā persona (transportlīdzekļa īpašnieks) norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinošus pierādījumus.

[9.1] Sūdzības iesniedzēja, pārsūdzot protokolu – lēmumu, iestādes priekšniekam norādījusi transportlīdzekļa iznomātāja identificējošos datus un iesniegusi nomas līgumu, līdz ar to uzskata, ka ir izpildījusi Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta piektās daļas 2.punkta prasības.

[9.2] Tiesa atzīst, ka nomas līgums Nr.2018/04-24/6A pierāda tiesiskās attiecības starp sūdzības iesniedzēju un nomas līgumā norādīto vadītāju /pers. E/, bet nepierāda, ka tieši /pers. E/, kā sūdzībā norāda iesniedzēja, vadījis transportlīdzekli pārkāpuma brīdī.

Līdz ar to tieši pašai sūdzības iesniedzējai ir jānoskaidro un jāiesniedz iestādei ziņas par to, kura persona bija vadītājs administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī.

[9.3] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka noslēdzot nomas līgumu /pers. E/ ir uzņēmies pilnu atbildību gan par transportlīdzekli, gan ar to izdarītajiem pārkāpumiem.

[9.5] Tiesa norāda, ka šajā lietā nav izvērtējami nomas līguma noteikumi nolūkā noskaidrot automašīnas vadītāju. Transportlīdzekļa vadītāja noskaidrošana ir transportlīdzekļa turētāja pienākums, nevis iestādes.

[9.6] Tiesa ņem vērā iestādes paskaidrojumos norādīto, ka policija nav identificējusi, kura persona ir vadījusi transportlīdzekli. Savukārt tiesa,

atbilstoši LAPK 289.^{6}panta sestajai daļai, nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus.

[9.7] Turklāt, nomas līguma 13.punktā paredzēts, ka nomniekam ir jāsamaksā visas soda naudas un jāapmaksā pārējie izdevumi, kas radušies jebkuru Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu dēļ.

Šādos apstākļos, sūdzības iesniedzēja ir paredzējusi situāciju, ka iznomātā transportlīdzekļa vadītājs var pārkāpt ātrumu un par to transportlīdzeklim var piemērot naudas sodu, tāpēc šādu līguma punktu ir iekļāvusi līgumā. Taču tas konkrētajā situācijā attiecināms uz līgumslēdzējām, nevis uz iestādi, jo ar šāda līguma esamību nevar pamatot likuma nepiemērošanu.

[10] Vērtējot sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

[10.1] Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90*)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

[11] Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc LAPK 149.^{8} anta astotās daļas, līdz ar to Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2018.gada 12.septembra lēmums Nr.20/3/3-1349 atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz LAPK 289.^{6}, 289.^{7}, 289.^{12}, 289.^{13}, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2018.gada 12.septembra lēmumu Nr.20/3/3-1349, SIA "Auto 26" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 11.martā.

Tiesnese V.Mazure